Samenwerken, luisteren en uitvoeren

Albert Hooijer over zijn rol in het FBE-bestuur

10 december 2025

Albert Hooijer is inmiddels al zo'n tien jaar lid van het FBE-bestuur namens de Land- en Tuinbouw Organisatie (LTO) en de bredere landbouwsector. In dit interview reflecteert hij op zijn rol, de samenwerking binnen het bestuur, de juridische ontwikkelingen, en de uitdagingen die de toekomst met zich meebrengt voor het faunabeheer.

Verbinding en vertrouwen als basis

Volgens Hooijer is de sleutel tot effectief faunabeheer samenwerking: "Als belangenbehartiger begin je niks in je eentje. Je moet over je eigen hek kunnen kijken en samen tot oplossingen komen." Hij benadrukt dat dit alleen lukt met mandaat van de achterban en het vertrouwen dat hij handelt in het algemeen belang, ook als dat soms betekent dat je met minder goed nieuws terugkomt.

Sterk bestuur in Noord-Holland

Hooijer prijst de cultuur binnen de FBE Noord-Holland. Hij ziet veel onderling begrip en samenwerking: "Dat heeft alles te maken met mensen die bereid zijn over hun eigen belang heen te kijken." Hij merkt op dat er goed geluisterd wordt naar de inbreng van de landbouwsector en dat dit ook wordt meegenomen in besluitvorming.
Een belangrijke factor hierin is volgens hem de rol van de voorzitter: "We hebben een vakkundige voorzitter die discussies zakelijk leidt. Dat scheelt enorm."

Juridisering en kwaliteitsverbetering

De afgelopen jaren zag Hooijer een sterke juridisering van het faunabeleid. Hoewel hij dit soms als "geneuzel" omschrijft, erkent hij dat het de kwaliteit van de plannen ten goede is gekomen: "Faunabeheerplannen zijn nu juridisch goed onderbouwd, waardoor er weinig procedures worden aangespannen en er meer wordt uitgevoerd."
Ook de relatie met de Omgevingsdienst is verbeterd. Waar die eerder als 'alleenheerser' werd ervaren, is er nu meer informeel overleg, wat de uitvoering versoepelt.

Validatie en betrouwbare tellingen cruciaal

Een groot punt van zorg is volgens Hooijer

de betrouwbaarheid van de tellingen van diersoorten: “Zonder goede tellingen zijn schadebestrijding en jacht onmogelijk.” Hij bekritiseert het Rijk dat belangrijke taken heeft laten liggen, zoals de onderbouwing van de vrijstellingenlijst. “Als je onderbouwing niet klopt, wordt het plan terecht afgeschoten.”
Hij pleit voor een landelijk systeem van professionele, objectieve tellingen – niet afhankelijk van vrijwilligers: “Het Rijk moet dit procesmatig en landelijk dekkend organiseren.”

Noodzaak voor professionele uitvoering

Op het gebied van uitvoering is er nog veel te winnen. Met name gecoördineerd beheer in landbouwgebied is volgens Hooijer noodzakelijk, maar roept soms weerstand op bij jagers: “De term ‘gecoördineerd beheer’ is besmet. Toch is het nodig om schadebestrijding beter te organiseren.”
Volgens hem moeten Wildbeheereenheden (WBE’s) meer afstemming zoeken met hun leden en overgaan op prestatieovereenkomsten.
“Vrijwilligers alleen redden het niet meer. De inzet voor populatiereductie moet met 70 procent omhoog.”

Toekomstige prioriteiten

Voor de komende jaren ziet Hooijer een aantal urgente thema’s voor het FBE-bestuur, zoals de uitvoering van het faunabeheerplan Ganzen, en de problematiek rondom houtduiven, waarvan de schade enorm oploopt. Maar ook de regels en vrijstellingen voor soorten als de vos, en het weidevogelbeheer, dat zwaar onder druk staat zijn belangrijke onderwerpen.
De rode draad volgens Hooijer? “Het is pure uitvoering. Marcheren, werken, en data verzamelen.”

